

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: R. D., zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2004, čj. OAM-2184/VL-20-19-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 12. 2004, čj. 59 Az 138/2004 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 7. 2004, čj. OAM-2184/VL-20-19-2004, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 16. 12. 2004, čj. 59 Az 138/2004 - 17, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Citovaná ustanovení znemožňují, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody a skutečnosti, než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ačkoliv je stěžovatel mohl uplatnit již v tomto řízení.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem.

Stěžovatel žalobou namítal, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 1 správního řádu, a ustanovení § 12 zákona o azylu. Co do důkazů na podporu svých tvrzení, odkázal na své výpovědi při prvním a druhém pohovoru k žádosti o udělení azylu a na ostatní obsah správního spisu.

V kasační stížnosti, resp. v jejím doplnění k výzvě soudu, stěžovatel parafrázoval ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., namítl porušení některých ustanovení správního řádu, a vytkl žalovanému, že obsahem řízení bylo pouze zkoumání, zda správní spis obsahuje několik vyjmenovaných listin, na jejichž základě pak rozhodl, aniž se relevantním způsobem zabýval jejich obsahem. Dále namítl, že z podkladů shromážděných žalovaným bylo zřejmé, že v jeho případě mohou být dány podmínky

hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, přičemž žalovaný ani krajský soud se touto možností nezabývali, a že jím tvrzené důvody opuštění vlasti jsou dostatečné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, a jeho žádost o udělení azylu tak neměla být zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. V závěru svého podání pak stěžovatel namítl, že krajský soud nijak nezkoumal, že žalovaný posuzoval věc žalobce na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, a že z obsahu správního rozhodnutí nelze dovodit na základě čeho byla posuzována politická situace na Ukrajině.

Stížními důvody se rozumí konkrétní (tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení a konkrétní právní argumentace, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje stěžovatel napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. V souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. pak musí být tvrzené důvody podřaditelné pod důvody uvedené v tomto ustanovení. Důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. není pouhá citace nebo parafráze zákonného textu tohoto ustanovení nebo jeho části bez jakéhokoli upřesnění vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil. Rovněž prostý výčet ustanovení správního řádu, která měla být správním orgánem porušena, případně jejich parafrázi bez další specifikace, nelze považovat za stížní důvod. Kasační soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu – s výjimkou vad taxativně uvedených v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž soud přihlíží z moci úřední. V této argumentaci vychází Nejvyšší správní soud z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 57^[1], a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 – 56^[2], v nichž vyslovil obdobný právní názor ve vztahu k žalobním bodům (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Ze shora uvedeného vyplývá, že řádně uplatněnými stížními důvody jsou v posuzované věci toliko námitky stěžovatele, že obsahem řízení před žalovaným bylo pouze zkoumání, zda správní spis obsahuje několik vyjmenovaných listin, na jejichž základě pak žalovaný rozhodl, aniž se relevantním způsobem zabýval jejich obsahem; že se žalovaný ani krajský soud nezabývali tím, že z podkladů shromážděných žalovaným bylo zřejmé, že v jeho případě mohou být dány podmínky hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu; a že z obsahu správního rozhodnutí nelze dovodit na základě čeho byla posuzována politická situace na Ukrajině. Žádný z těchto důvodů však stěžovatel netvrdil v řízení před krajským soudem.

Kasační stížnost se tedy opírá výhradně o důvody žalobou neuplatněné, ač stěžovateli nic nebránilo namítnout je v žalobě. Kasační stížnost zároveň neobsahuje jiný stížní důvod, proto je nepřípustná. Nejvyšší správní soud ji z uvedeného důvodu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

^[1]<http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=5301>

^[2]<http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3867>

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. dubna 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu